

Vitorlát bontott a hajó

Vitorlát bontott a hajó, s úszik a tavasz tengerén.

Vitorlát bontott a szív, de csak sodródik tovább.

Mikor nem látod a jót a másik szemén,

Azt mondják, akkor lépni kell, tovább.

Ha börtönben vagy, de szereted a bilincset,

Mi rád tapad, megfojt, de élvezed.

Terveid vele már nincsenek,

S a jelent is lehet, hogy csak képzeled.

Szereted, ha fáj, mert érzed, hogy érzel.

Szereted, ha szúr, ha csattan mikor üt,

Mert szereted, ha vérzel,

S nem érzed a bűnt.

Ő sem érzi talán, mit tesz,

Nem tudja, mi a rossz, a jó.

Benne olyan érzéseket keltesz,

Aki fájdalomra kapható.

Hisz az ember csak ember,

Mind meghal a végén,

S ki élni nem mer,

Az nem táncol a penge szélén.